

## Una nova etapa: un nou repte

"Llarga vida a BIAIX!". Aquesta és la torxa encesa que els companys de l'anterior Consell de Redacció de la revista ens han passat perquè la mantinguem viva i continuem corrent cap a una cita olímpica imaginària (podríem imaginar-nos que és l'Any de la Matemàtica del 2000, a celebrar a Barcelona). Potser el vestuari o l'estil de córrer del nou atleta sigui diferent del que acaba de donar-nos el relleu, però l'objectiu és el mateix: impulsar l'educació matemàtica. Observareu que el canvi en el Consell de Redacció coincideix amb un canvi en el format físic de la revista i amb una estructura interna diferent de la utilitzada fins ara. Tot això ho expliquem amb detall a la secció *Revista* del número que teniu entre mans. Però no n'hi ha prou amb córrer: cal vigilar que la flama de la torxa no s'apagui. Això no ho pot fer l'atleta sinó la gent que l'acompanya en la seva cursa. És del tot imprescindible que els ensenyants de matemàtiques que us estimeu la vostra feina us involucreu amb BIAIX. Ho podeu fer fent-nos arribar els vostres comentaris, suggeriments, crítiques de llibres interessants, curiositats, ... o, amb un petit esforç suplementari, enviant-nos les vostres col·laboracions estructurades en forma d'article per difondre les vostres experiències o reflexions al voltant de món apassionant de les matemàtiques i del seu ensenyament. Confiam que l'increment del nombre d'associacions que integren la nostra FEEMCAT es tradueixi també en un augment de participació.

La invitació a la participació que us fem des d'aquest Editorial no ve motivat només per la necessitat de mantenir viva la il·lusió d'un col·lectiu professional, sinó, a més, perquè al

carrer s'ha iniciat un debat sobre l'aplicació de la Reforma Educativa a l'ensenyament secundari i, en particular, sobre el paper de les matemàtiques i del seu ensenyament. El debat que s'ha iniciat el considerem precipitat, i les conclusions i interpretacions que se'n deriven, totalment prematures. Si bé estem d'acord que s'ha de valorar públicament l'acompliment dels objectius educatius, entenem que no s'ha de fer a correuita i abans d'hora, sinó que cal estudiar amb molta cura i amb la perspectiva suficient, tant els resultats oficials com els instruments utilitzats, i establir llavors les nostres conclusions. La societat ens demana que ajudem els nostres alumnes a comprendre millor el món que els envolta, un món que evoluciona a gran velocitat. I és cert que, alhora, ens diu que ho fem amb menys hores de classe i amb recursos molt migrats. Malgrat l'aparent contradicció, tots sabem que hi ha situacions en matemàtiques en què cal conformar-se amb trobar una solució aproximada més o menys propera a la solució exacta que només es podria trobar si es complissin unes condicions inicials molt restrictives. Espremem la nostra imaginació per trobar una "solució aproximada" a la situació actual de l'ensenyament de les Matemàtiques, replantejant fins i tot si cal el "mètode de resolució". Ens hi va el nostre prestigi i la nostra supervivència.